

בש"פ 3413/23 - אי. וו. אי. וולדינג בע"מ נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3413/23

כבד השופט ד' מינץ

לפני:

אי. וו. אי. וולדינג בע"מ

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות עրר על החלטת בית המשפט המוחז
בנצרת (השופט א' זגורו) בע"ח 39342-04-23 מיום
27.4.2023

עו"ד יהלי שפרלינג; עו"ד תאופיק עודה

בשם המבקש:

החלטה

לפנִי בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המוחז בנצרת (השופט א' זגורו) בע"ח 39342-04-23 מיום 27.4.2023, בה התקבל באופן חלקי ערר שהגישה המבקש על החלטת בית משפט השלום בנצרת (השופט ר' שפירברג כהן) בה"ת 12919-03-23 מיום 17.4.2023 בה הורה על השבת רכב התפוס בידי המשיבה לידי המבקש בכפוף להפקדת סך של 100,000 ש"ח.

1. המבקשת היא הבעלים של הרכב מסוג קרייזלר רוביקון (להלן: הרכב). הרכב נhaftס על ידי המשטרה במהלך ינואר 2023 לאחר שנמצא כי הוא ממוגן באופן בלתי חוקי. לאחר תפיסתו נערכה בדיקה ממנה עולה כי אין לבקשת רישון רכב בתוקף; כי הרכב עבר שינוי מבנה לצרכי מגון בניגוד לדין; וכי במצבו הנוכחי הוא מסכן את הציבור בככיבים.

2. ביום 5.3.2023 הגישה המבקש בקשה להחזמת תפוס. נטען בין היתר כי הרכב אינו משמש כראיה בתיק חקירה; כי איןנו בוגדר אמצעי לביצוע עבירה או כScar לביצועה; וכי העבירה המיוחסת לבקשת אינה עשויה להביא לחילותו של הרכב בסופו של דבר. לפיכך לא מתקיים התנאים הקבועים בדיון לצורך תפיסתו. התביעה הוסיפה כי היא מוכנה לעמוד "בכל תנאי" שיזכבר לה לצורך שחרור הרכב.

עמוד 1

© verdicts.co.il - זיין פסקי דין

3. ביום 17.4.2023 התקיים דיון לפני בית משפט השלום, בו צינה המבוקשת כי אינה חולקת על כך שבוצע ברכב שינוי מבנה וכי היא מתחייבת להסיר את השינוי הפסול ברכב. בתום הדיון נעתר בית המשפט לבקשת המבוקשת והורה על שחרור הרכב, בכפוף להפקדת סך של 100,000 ש"ח כערובה להסרת כל "המיגנים" ו"שינויי המבנה" שנעשו ברכב. ברקע לכך עמד מסמך משטרתי שהזог לבית המשפט המלמד כי במקרים אחרים שביהם הוחזוeli רכבים דרישת להסרת מיגון, הדבר לא נעשה בפועל. על כן בית המשפט ראה לנכון לקבוע תנאים מחמורים שייעו את ביצוע התיקונים הדרושים ברכב על פי דין.

4. על החלטה זו הגישה המבוקשת ערער לבית המשפט המחויזי, בו טענה בעיקרו של דבר כי קביעת תנאי לשחרור הרכב בדמות הפקודה כספית, ובפרט בסכום שנקבע, אינה מידתית ואינה ראוייה. ביום 27.4.2023 קיבל בית המשפט המחויזי את הערער באופן חלק. נקבע כי הסכם שקבע בית משפט השלום ערבותות וכתנאי להשבת הרכב גבוה מדי בנסיבות העניין, וניתן היה לשקל אמצעים מידתיים יותר שיבטיחו את איון הסיכון מהרכב מחד גיסא ופגיעה פחותה בקניינה של המבוקשת מайдך גיסא. על רקע זה, ובשים לב לכך שנמצאו אי-התאמות בין חומר החקירה לבין העמדה שהציגה המבוקשת בנוגע להתקנת המיגון הבלתי חוקי, נקבע כי ניתן להסתפק בערבויות נמוכות מalto שנקבעו תוך מתן הוראות מסוימות שיבטיחו את הסרת המיגון. בסיכוןו של דבר נקבע כי הרכב יושב לבקשת בכפוף להפקדת סך של 30,000 ש"ח; חתימה על התcheinות עצמית; רישום משכנן על הרכב; איסור על שימוש ברכב; ועוד.

5. מכאן הבקשה שלפני אשר לגישת המבוקשת מעוררת סוגיה משפטית ועקרונית שעוניינה בשאלת האם לבית המשפט יש סמכות לאכוף באמצעות כספים את תיקונו של רכוש התפוס בידי המשטרה בהיעדר עילה בדיון להמשך החזקתו. לגישת המבוקשת, העובדה שנעשו שינויים ברכב מביאה לכך שניתן לאסור את השימוש בו, אולם אין היא מאפשרת לחיב את בעל הרכב לתקן את השינויים ואין לגרומי אכיפת החוק סמכות לחיבתה לעשות כן. מילא, בית המשפט אינו מוסמך להורות על חיוב בעל הרכב בהפקדת ערובה שתכליתה להבטיח את תיקון הרכב. הודges כי העובדה שקייםת תופעה לפיה בעלי כל רכב ממוגנים לא מסירים את המיגון לאחר שחרורם אינה יכולה להצדיק הטלת ערבותות על כל אדם ללא מידע קונקרטי כי בכוונתו להפר את החוק. לעומת זאת, חתימה על התcheinות כספית או הוצאה צו שיפוטי המורה שלא לעשות שימוש ברכב עד להציג אישורים רלוונטיים ביחס לתיקונו, מספקים בנסיבות המקרה.

6. דין הבקשה להידחות.

7. הבקשה נסובה על שאלת סמכותו של בית המשפט להורות למכבוקשת להפסיק ערובה כתנאי לשחרור הרכב על מנת לחיב אותה לתקןו. אלא שהמבקשת כלל לא העלה טענה זו בבית המשפט המחויזי שעל החלטתו מוגשת בקשה זו. היא טענה אמן כי אין לחיבתה בהפקדת ערובה כתנאי לשחרור הרכב, אולם זאת לא מטעמי חוסר סמכות אלא מטעמים אחרים ובעיקרם מידות החיוב. שאלת סמכותו של בית המשפט כלל לא נזכרה על ידה, וכן גם הטענה כי אין מקום לחיבתה לתקן את הרכב. אדרבה, בדיון שהתקיים לפני בית משפט השלום ציין בא-כמה כי הוא מבין את הצורך לוודא את הסרת שינוי המבנה ברכב ואת המיגנים שהוספו לו באמצעות קביעת תנאים. (וראו בדבריו: "לשאלת בית המשפט, אנו מוכנים לחתום על ערבות. אני מבין את הרצון לוודא שהוא אכן טופל, מבין כל הכללים המונחים, ההפקודה של מהה אלף ש"ח היא קיצונית" (עמ' 2 לפורתוקול הדיון מיום 17.4.2023, שורות 29-30; עמ' 3, שורות 1-2)). בנסיבות אלה, אף אם הייתה הבקשה מעוררת שאלה עקרונית, אין כל מקום להידרש לה כתעת (וראו והשוו: בש"פ 8837/18 חברת משולם פיש סגל אנרגיה בע"מ נ' משטרת ישראל (2.7.2019)).

8. אוסף כי אף לא התרשםתי שנגרם לבקשת עיות דין בנסיבות העניין. זאת לא רק בשל האמור לעיל, אלא גם בשל כך שאין היא חולקת על העובדה שהשינויים שבוצעו ברכב אינם חוקיים; וכן הצהרתה לפניה בית משפט השלים לפיה היא מתחייבת להסיר את השינויים הפטולים ולעשות ברכב שימוש כשיר בלבד; ובהינתן קביעת בית המשפט המוחזqi לפיה הערבותית יבוטלו או יושבו לה לאחר שתוכיה כי הסירה את השינויים ברכב ועמדו ביתר התנאים שנקבעו על ידו.

9. למללה מן הצורך יעור לגופו של עניין כי טענת המבוקשת לפיה בית המשפט לא היה מוסמך לקבוע תנאים לשחרור התפוס מוקשית בענייני מאד. זאת שכן סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 מורה כי בית המשפט רשאי להורות על שחרור החפש התפוס "בתנאים שייקבע", ובכלל זה לכארה גם הפקדת ערובה למען תיקון המעוות חלף חילוט החפש האסור.

הבקשה נדחתת אפוא.

ניתנה היום, י"ז באיר התשפ"ג (8.5.2023).

שפט
